

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư :
aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 383

ngày 10 tháng 11 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Trí Triển

*Trí triển chơn hành thanh đạt thức
Thành tâm tu luyện cảm tâm hiền
Gieo duyên tận độ tùy duyên thức
Học hỏi không ngừng tự giác yên*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 01/09/02 đến 07/09/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Sự nặng trước âm ã từ đâu sanh khởi ?
- 2) Vô cùng là sao ?
- 3) Muốn qui nguyên thanh tịnh thì phải làm sao?
- 4) Mê lầm trong sự động loạn có hữu ích gì không?
- 5) Do đâu tạo ra sự hiểu lầm?
- 6) Việc gì cần thiết nhất?
- 7) Buông bỏ bằng cách nào mới đúng?

<p>1) Montréal, 01-09-2002 6 : 15 AM <i>Hỏi : Sự nặng trước âm ã từ đâu sanh khởi ?</i></p> <p>Đáp : Thừa sự nặng trước âm ã từ trước khí trong cơ tạng âm ã từ cơ cấu nặng trước của ngũ tạng sanh khởi</p> <p>Kệ : <i>Cung ứng vô cùng trước khí thăng Vô cùng tiến hóa tứ thông hằng Ánh quang ban chiếu thông đường tiến Uyển chuyển vô cùng pháp pháp thăng</i></p>	<p>2) Atlantic city, 02-09-2002 6 : 30 AM <i>Hỏi : Vô cùng là sao ?</i></p> <p>Đáp: Thừa vô cùng là lúc nào cũng mới và sáng</p> <p>Kệ: <i>Ánh quang ban chiếu khắp nơi nơi Thức giác vô cùng tự đến nơi Tận độ duyên lành qui nhứt bản Vô cùng sống động tiến tới Trời</i></p>
<p>3) Atlantic city, 03-09-2002 7: 15 AM <i>Hỏi: Muốn qui nguyên thanh tịnh thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn qui nguyên thanh tịnh thì phải dứt khoát buông bỏ tâm trần trước</p> <p>Kệ: <i>Dứt khoát tu tâm mới đạt thành Bình tâm thanh tịnh tự hành thành Qui nguyên giềng mối hành thanh tịnh Giải trước qui không tự giác mình</i></p>	<p>4) Atlantic city, 04-09-2002 8: 30 AM <i>Hỏi: Mê lầm trong sự động loạn có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa mê lầm trong sự động loạn sẽ mất trí và khổ thêm</p> <p>Kệ: <i>Mê lầm trong động khó thông hành Trở ngại liên tu không tiến bước Tâm thức không yên không giải được Qui nguyên thức giác tự khai đường</i></p>
<p>5) Atlantic city, 05-09-2002 3: 30 AM <i>Hỏi: Do đâu tạo ra sự hiểu lầm?</i></p> <p>Đáp: Thừa do thần kinh bất ổn tạo ra sự hiểu lầm</p> <p>Kệ: <i>Thần kinh bất ổn tạo mình sai Thiếu trí bất phân đường đạo đức Tạo khổ cho mình vì gấp thôi Đường đời đường đạo tạo lầm sai</i></p>	<p>6) Atlantic city, 06-09-2002 7: 30 AM <i>Hỏi: Việc gì cần thiết nhất?</i></p> <p>Đáp: Thừa việc tu sửa là cần thiết nhất</p> <p>Kệ: <i>Thực hành sửa tiến là quan trọng Dứt khoát tâm tu chuyển một vòng Khai triển chính mình duyên tận độ Thành tâm hướng thượng chẳng cầu mong</i></p>
<p>7) Atlantic city, 07-09-2002 7: 55 AM <i>Hỏi: Buông bỏ bằng cách nào mới đúng?</i></p> <p>Đáp: Thừa buông bỏ bằng cách dứt khoát mới đúng</p> <p>Kệ: <i>Thực hành dứt khoát tự phân mình Đời đạo song tu rõ tiến trình Dứt khoát tiến trình thông tự giải Thành tâm hướng thượng tự qui hình</i></p>	

THƯ TỪ LAI VÃNG

Kính thưa Thầy,

Con kính lạy Thầy, thưa Thầy, con rất thương Dì B T Đ, con cảm nhận được Người là Quan Âm với những việc Dì B. làm cho gia đình con hay những gia đình khác, độ phân âm lẫn phân dương, thưa thầy. Dì B. nói là màn này Quan Âm thành Phật, thưa Thầy, Dì B. có phải là Quan Âm không? Dì B. đạt quả Phật gì, con nên gọi Dì B. hay gọi danh xưng quả vị của Dì B., thưa Thầy, chồng của con cũng thiên theo Vô Vi, anh ấy thấy Thầy và Dì B. mặc áo thụng trắng và qui túc giống nhau, Dì B. đem ảnh tới để gặp Thầy và được nghe Thầy giảng, ảnh thấy như vậy đúng không thưa Thầy, con xin dừng thư. Con kính lạy Thầy.

Con,

N K K

=====

AC, ngày 19/6/2002

K K,

Thầy vui nhận được điện thư của con được biết dì B. là người tu học, có hạnh của Quán Thế Âm thực hiện tâm từ bi, lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ người đau khổ, không có ôm chức vị như con tưởng tượng. Ước mong các con thực hành cho đúng mức, dì B. và Thầy vẫn tu trong thực hành. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương sĩ Hằng

Vĩ Kiên

THƠ

KHÍ GIỚI TÌNH THƯƠNG

Khí giới tình thương đã mở đường
 Khuyên người ngừng giết để yêu thương
 Tay không cầm súng mà cầm « Pháp »
 Thế giới an bình tránh nhiễu nhương

Nhiều nhương dân khổ thảm thương
 Nhà tan cửa nát biết đường về đâu
 Chiến tranh bom nổ thảm sâu
 Dân lành tan xác vùi sâu trong bùn !
 Hận thù khó đội trời chung
 Nước kia nước nọ biên cương lấn giành
 Còn đâu tình cảm em anh
 Để cho thế giới chung hành dựng xây
 Kinh bang tế thế đổi thay
 Cùng nhau buông súng để xây dựng đời
 Không còn máu đổ thịt rơi
 Không còn kẻ khóc, người cười trái ngang
 Thương dân lệ chảy hai hàng

Tình thương khí giới Phật ban cho đời
 Câu kinh tiếng kệ không ngại
 Giúp người tỉnh thức để rời tham sân
 Thực hành Phật Pháp tự lần
 Con đường Minh Triết muôn dân thái hòa
 Sống cho xứng đáng tình Cha
 Dựng xây thế giới hình thành từ không
 Phật Trời chỉ biết đội trông
 Đến ngày nhơn loại không còn đao binh
 Muôn dân no ấm đẹp xinh
 Đó là đền đáp thâm tình Trời sanh
 Thiên đàng xứ Phật an lành
 Ráng tu thiện phước tái sanh cõi trời
 Không còn khí giới giết người
 Chỉ còn khí giới tình thương độ đời.

Thụy Sĩ, Genève, ngày 22 tháng 10 năm 2002

Kính bái,
 Nguyễn Tân

Chúng con bạn đạo Hà Nội kính chúc Đức Thầy
 được nhiều sức khỏe, kính chúc bạn đạo năm
 châu tu hành tinh tấn, chúc đại hội Khí Giới
 Tình Thương thành công tốt đẹp.

*Vô Vi Điển giới thật nhiệm mầu
 Thực hành thanh tịnh rõ chiều sâu
 Tình thương Trời Phật luôn ban chiếu
 Thanh quang hội tụ Trở Về mau*

Chúng con bạn đạo Hà Nội đồng kính bái

Ta làm thơ . . .

Ta làm thơ múa gậy . . .
 Vườn hoang . . . Thường nô đùa
 Thói quen hay cầu thả
 Nghé chẳng biết âu lo

Ta làm thơ . . . Bị gậy.
 Ta bà đi ăn mày
 Tình thương . . . Bị rỗng tuếch .
 Trở đường ; Gậy thẳng ngay .

Nhà giàu chẳng mơ đời
 Quan lại . . . Xa nợ đời
 Cầu bần . . . Thân nhục dục.
 An phận tu Đạo trời

Ta làm thơ có NGỘ ?
 Con Cóc . . . phình bụng hơi
 Đi ;Đứng ; Nằm ; Ngồi : Niệm
 Tâm . . . Thức kêu vang Trời

Vấn nhớ nguồn , gọi mưa
 Pháp thủy rưới đồng khô
 Gió lên mừng khai hội
 Ròng phun nước hải hồ

Thượng huyền trắng lưỡi hái
 Hạ huyền trắng lưỡi cày
 Học Sinh rồi học Tử
 Bờ biển Thần trắng say (1)

Xem < Gấu ăn mặt trời >
 Cơ QUI . . . đã đến rồi

Hỏi lòng còn bao lỗi
 Sửa cho ra mặt người . . .

Chẳng mong cầu lung tung
 Sẽ dẫn SAI vô cùng
 Lên khỏi bờ miệng giếng
 Rõ Đất Trời bao dung

Chẳng dụng lý tài khôn
 Dụng điển mới thấy hồn
 Điển mới hăng cứu độ
 Điển mới là Chơn ngôn

Ai cười chê thôi kệ
 Điển gì ? Điển nhà Đền !!!
 Hành đi rồi sẽ thấy
 Học NGU trước . . . Sau khôn !

Đêm nay thơ thành khẩn
 Giữa Tâm sinh lực về
 Rọi trắng đèn bóng ngả
 Thấy Mình . . . Buồn . . . Hê hê !!!

Sáng ra rằng Đạo dẫn
 Đường xưa mây trắng về
 Gương soi bày Diện mục
 Bản lai mình . . . Ô Hê !!!
 MÊ !!!

Vân Sơn (Troyes - France)

C T : (1) Trăng thần soi hải đế

Nhớ mẹ . . .

Mẹ ơi ! Nghĩa mẹ ơn sâu
 Lòng con cảm thức viết câu tâm tình
 Di Đà Lục tự khai minh
 Lượng trời biển rộng cao tăng nhớ thương
 << Mẹ già như chuối Ba Hương
 Như men nếp một , như đường mía lau >> (1)
 Ấu ơ , tiếng mẹ trước sau
 Ru con sống dậy hương cau . . . quê người.
 Nhớ về đất mẹ ngậm ngùi
 Đau thương bủa lấp , Nghiệp bồi trả vay
 Lửa cơ dần xé dạ dày
 Hồn đau rên xiết đắng cay đạo đời

Ngẩng trông lượng cả ơn trời
 Cho con gửi với nguyện lời thức tâm
 Di Đà Lục tự thanh âm
 Hướng về đất mẹ khai thông nụ cười.
 Tình thương phát triển nơi nơi
 Thanh bình an lạc người người dựng xây
 Men trời không nhấp mà say
 Thân Con , thân mẹ , thân này THÂN . . .
 THƯƠNG !
 THƯƠNG . . . THÂN con mẹ tu thiền
 Cử khuya , giấc sáng , chữa yên Đạo Đời

Thân con , thân mẹ KINH . . . Trời
 Máu về tim xót , nhịp đời THÂN . . . THƯƠNG !
 Mẹ già một nắng hai sương
 Chờ con mòn mỏi lệ tuôn mưa sầu
 Mưa trời đất mẹ về đâu
 Tình con trải khắp Địa . . . Đầu . . . Nhớ me !

Vân Sơn (Troyes - France)

(1) Ca dao

BẠN ĐẠO VIẾT

QUI-TÚC

Gạt ra ngoài ý nghĩa văn tự, hiểu thực dụng thì “qui túc” là tình trạng hành giả đã hoàn toàn cắt đứt, hoặc nói cách khác thì hành giả không thể làm cái việc quan hệ sinh lý nam nữ nữa, là đã bế được “tinh”. Nhưng tại sao bế được “tinh” lại có tầm quan trọng với người tu, khiến ai cũng phải quan tâm? Thưa, tại vì mọi người tu đều biết: ”Tinh, Khí, Thần” là thông hành phải xuất trình đầy đủ nếu muốn được về cõi thanh.

Khoảng 10 năm về trước, có thời tôi nghĩ là mình đã qui túc, hoặc ít ra cũng mon men đến chỗ gần được như thế. Nhưng do chưa diệt được tham, vì tham là cái gốc của dục nên không qua được thử thách và lại bắt đầu từ số không. Lấy thực nghiệm của bản thân và tai nghe, mắt thấy, xin có lời giải về qui túc theo ngu ý như sau:

Trong hành trình tu học theo PLVVKHHBPP nếu đi đúng hướng, một lúc nào đó bộ phận sinh dục của hành giả sẽ teo nhỏ lại. Tuy nhiên, lúc này chưa thể kết luận được là hành giả đã qui túc, bởi vì cụt chân đâu có thể bảo là hết đi được. Việc teo nhỏ lại của bộ phận sinh dục lúc đầu là tất yếu, vì khi ấy hành giả chưa đủ khả năng để tự vệ. Nói cách khác là chưa khử hết trước nên khó cưỡng lại được nếu có hoàn cảnh khiến mình bị mất tinh.

Thời gian này, người tu rất cần sự hỗ trợ như là những thành đạt của người đi trước, gương phấn đấu của các bạn đồng hành, nhưng quan trọng nhất vẫn là tự hành giả phải có đủ Dũng, dứt khoát tiến tới và làm pháp luân đúng, phối hợp nhuần nhuyễn với niệệm Phật không biết mệt mỏi. Pháp luân đúng là một hơi hít vô, thở ra phải thông thả, tuần tự đi qua hạ, trung, thượng của bản thể. Có hành và hành đúng pháp là có tiến, thời gian bế tinh khoảng chừng ba năm, bên trong cơ thể hành giả lần hồi được khai mở chút ít. Khi hành giả thấy mình có khả năng dùng ý để làm soi hờn, pháp luân, thiền định thì cũng có khả năng dùng ý để dập tắt lửa dục bốc lên. Lúc này, thể Bi phát triển và cái Tâm hiển lộ, người thành đạt, kẻ đi trước chỉ có thể giúp người đi sau hành đúng pháp và mỗi người đi theo cái Tâm của mình. Hành giả có cái Tâm chân chánh, phấn đấu diệt được tham, cộng với lòng từ bi ngày một lớn mạnh thì Hôn làm chủ được xác. Lúc này bộ phận sinh dục của hành giả lại chuyển dịch theo hướng nghịch, tức là từ chỗ teo nhỏ sẽ dần trở lại bình thường, cũng là lúc ý niệệm cứu độ thỉnh thoảng xuất hiện nhưng rất mờ nhạt. Phấn đấu đến đây, hành giả tự biết mình sẽ làm gì với cái mình đang có. Hãy hình dung yêu tinh nó khao khát thịt cho bằng được Tam Tạng thì biết “cái mình đang có” nó quý đến chừng nào.

Nếu hỏi, ở phần đầu hành giả được bảo vệ, được hạn chế tối đa việc mất tinh bằng hình thức bất khả quan hệ là teo nhỏ, thì ở phần sau nó lại ở tư thế có thể, vậy là người tu đến đây hết được bảo vệ sao? Có chứ, nhưng lần này yếu tố bảo vệ hành giả thuộc về tinh thần và thiên về tự động. Tới giai đoạn này,

hành giả rất nhạy bén với các giác quan của mình như là tai, mũi...Mũi của hành giả lúc này thường không kham nổi tín hiệu nặng trước của đối tượng phát đi, cộng với việc “tiếc của” mà lại là của báu nữa, đặc biệt với thể Bi đang phát triển, hành giả không còn lòng dạ nào muốn hủy hoại “thông hành” của người khác, cũng như tự diệt mình. Các yếu tố này cùng lúc giúp người tu bình yên và “qui túc” thật sự. Hành giả có thể được khối Vô Vi giúp khử trước bộ phận sinh dục, giúp khử trước như thế nào thì tôi không được nói, cũng là để bạn được hạnh phúc trọn vẹn nếu phấn đấu đạt được điều này.

Chỉ những ai đã qua được những thử thách tưởng chừng như không thể qua được, mới có lòng tôn kính thích đáng với những vị đã thành đạt. Hãy nghe ông Sáu Lung nói về ông Tám: “Tôi nguyện trọn kiếp này chỉ nhận có ông Tám làm Thầy” hoặc “Tôi mặc tề chỉnh và ngồi ngay ngắn khi nghe băng giảng của ông Tám. Bởi vì khi nghe băng, không những tôi chỉ nghe mà còn thấy luôn chỗ ông Tám đang ngồi giảng”.

Ông Tám có nói, đại thể: “Người tu càng ngày càng vui và càng trẻ ra”. Hãy cẩn thận, vui không đồng nghĩa với giỡn mặt. Ông Tư, Ông Tám và v.v...có thừa từ bi để tha thứ, nhưng ngũ hành, khối Vô Vi chuyên trách bảo vệ yếu nhân sẽ có biện pháp thích đáng với những kẻ có thái độ bất kính đối với các vị của cõi thanh.

Vì hành trình tu học không có chỗ để ngừng nghỉ, nên hành giả sẽ không có khoảng khắc nào để thôi không phấn đấu nữa. Chỉ cần một sát na buông lỏng không phấn đấu, liền ngay lập tức có thể mất chỗ đứng ở cõi thanh. Có lẽ chỗ này ông Tư gọi là “hạ từng công tác”, nên buộc hành giả phải có cường độ phấn đấu mỗi lúc một cao hơn nếu muốn trở về nguồn cội.

Sẽ không có gì đáng ngạc nhiên, nếu những gì vừa trình bày là không đúng hoặc thiếu sót, vì đây chỉ là sự hiểu biết hạn hẹp của tôi trong tinh thần học hỏi và cầu tiến của một hành giả mới chấp chững vào Thiên.

Phạm Văn P.
(T/đ Bình Thạnh)

THÔNG BÁO CỦA TUẦN BÁO PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

Các bạn muốn tự tải tuần báo Phát Triển Điển Năng có thể vào:

www.vovi.org/tbptdn.html

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin Quý Bạn Đạo hướng tâm cầu nguyện cho người thân của Bạn đạo Lai Trần Tê.

Bà Helga Lai, đã từ trần vào lúc 13giờ ngày 31 tháng 10 năm 2002, tại Đức Quốc, hưởng thọ 49 tuổi, được siêu thăng Tịnh Độ.

Thành thật cảm ơn
Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc
